

سازمان ملل:

به آتش بس فوری و افزایش کمک های بشر دوستانه به غزه نیاز داریم

رزماری دی کارلو معاون دبیر کل سازمان ملل در امور سیاسی و صلح تاکید کرد: ما به یک آتش بس فوری و آزادی فوری و بدون قید و شرط همه گروه‌گانها و افزایش کمک های بشردوستانه به غزه نیاز داریم.

به گزارش اقتصاد سرآمد، خاتم رزماری دی کارلو معاون دبیر کل سازمان ملل در امور سیاسی و صلح به شورای ۱۵ عضوی امنیت گفت: ما به یک آتش بس فوری، آزادی فوری و بدون قید و شرط همه گروه‌گان‌های باقی‌مانده و افزایش گسترده کمک‌های بشردوستانه به غزه نیاز داریم.

او تاکید کرد: من یک بار دیگر سخنان دبیر کل را تکرار می‌کنم: همه گروه‌گان‌ها باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. تا زمانی که گروه‌گان‌ها نگهداری می‌شوند، باید مطابق با تعهدات حقوقی بین المللی، با آنها رفتار انسانی شود و اجازه داده شود از کمیته بین المللی صلیب سرخ بازدید و کمک دریافت کنند.

دی کارلو ادامه داد: من از ادامه تلاش های مصر، قطر و ایالات متحده آمریکا در این زمینه استقبال می‌کنم. نشست‌های اخیر در دوحه و قاهره تلاش کردند شکاف‌ها را را پر کنند، اما اختلافات عمده همچنان ادامه دارد.

معاون دبیر کل سازمان ملل اضافه کرد: برای دستیابی به توافق بدون تاخیر بیشتر باید اقدامات بیشتری انجام شود. سازمان ملل متحد همچنان متعهد به حمایت از همه تلاش‌ها برای این منظور است.

دی کارلو تصریح کرد: در همین حال، وضعیت میدانی وخیم و تاسف بار است و عملیات نظامی اسرائیل در سراسر غزه ادامه دارد و تعداد تلفات به طرز غم انگیزی در حال افزایش است.

معاون دبیر کل سازمان ملل گفت: ما همچنان شاهد آوارگی هزاران خانواده فلسطینی هستیم که قادر به دسترسی به خدمات پزشکی نیستند.

او افزود: در حالی که بر پایان دادن به کشتار و ویرانی در غزه تمرکز داریم، نمی‌توانیم از وضعیت نگران‌کننده کرانه باختری غافل شویم. این مقام ارشد سازمان ملل با بیان اینکه وضعیت موجود در بیت‌المقدس باید رعایت شود، بر لزوم حفظ وضعیت موجود در اماکن مقدس در قدس اشغالی تاکید کرد.

خاتم دی کارلو ادامه داد: من از حملاتی که شهرک نشینان اسرائیلی علیه فلسطینی‌ها انجام می‌دهند، نگران هستم. اظهارات گروه‌های فلسطینی حامی خشونت و همچنین اقدامات تحریک‌آمیز وزیر اسرائیلی در قدس نیز غیرقابل قبول است.

معاون دبیر کل سازمان ملل تاکید کرد: اسرائیل باید به تعهدات خود بر اساس قوانین بین المللی برای محافظت از غیر نظامیان و تضمین امنیت آنها اقدام کند و همه عاملان خشونت، اسرائیلی یا فلسطینی باید پاسخگو باشند.

نماینده دفتر عملیات امور بشردوستانه و امداد اضطراری سازمان ملل نیز در سخنانی در این نشست شورای امنیت گفت: ما نگران شرایط نگهداری گروه‌گان‌های باقی‌مانده و تعداد کشته شدگان فلسطینی در غزه هستیم.

این مقام معاونت امور بشردوستانه و اضطراری سازمان ملل گفت: ۹۶درصد ساکنان غزه با سطوح بالای ناامنی غذایی حاد مواجه هستند و نزدیک به نیم میلیون نفر با گرسنگی فاجعه‌بار روبرو هستند. نماینده خانم جویس مسویا سرپرست معاونت امور بشردوستانه و امداد اضطراری سازمان ملل افزود: ارتش اسرائیل بزرگ‌ترین عملیات خود را در کرانه باختری آغاز کرده که همزمان با تشدید حملات شهرک نشینان اسرائیلی علیه غیرنظامیان فلسطینی است.

این مقام سازمان ملل تاکید کرد: از تلفات انسانی در اثر عملیات فشرده اسرائیل در کرانه باختری نگران هستیم. شورای امنیت باید از نفوذ خود استفاده کند و برای پاسخگویی در قبال تخلفات فشار وارد کند.

او خطاب به شورای امنیت ۱۵ عضوی گفت: از شورای امنیت می‌خواهیم آتش بس فوری در غزه و آرامش در کرانه باختری را محقق کند.

سپید
یک پژوهشگر تاریخ معتقد است، قیام «رئیس‌علی دلواری» که بخشی از مبارزه‌های گسترده مردمی در جنوب ایران مقابل اشغالگری بریتانیا و پلیس جنوب در زمان جنگ جهانی اول محسوب می‌شود، حاصل برآیند اتلاف و همکاری نیروهای متنوع اجتماعی است که در به نتیجه رساندن آن دخیل و نقش‌آفرین بودند.

به گزارش روزنامه دریایی اقتصادسرآمد، جنبش دلیران تنگستانی که ابتدا با انگیزه ضداستبدادی به جریان افتاد و در ادامه ماهیتی ضداستعماری نیز به خود گرفت، علاوه بر مبارزان مسلح و تشکل یافته، طیف گسترده‌ای از گروه‌های مرجع و مردمی را در خطه جنوب کشور به همراه داشت.

رئیس‌علی که خود از جمله پیشگامان مشروطه‌خواهی در جنوب ایران بود و همکاری نزدیکی با محافل انقلابی و عناصر مشروطه‌طلب در بوشهر، تنگستان و دشتی داشت، توانست در سال ۱۲۸۷ خورشیدی بوشهر را از سلطه حکومت مرکزی خارج و نزدیک به ۹ ماه کنترل آن را برعهده بگیرد. با تصرف گمرک بوشهر که در اجاره انگلیسی‌ها بود، نیروهای این کشور به دخالت نظامی در

منطقه پرداختند و درگیری‌هایی آغاز شد که تا سال‌های جنگ اول جهانی ادامه یافت.

در پی رقابت قدرت‌های متخاصم جهانی در جنگ، ارتش بریتانیا با وجود اعلام بی‌طرفی ایران، در ۱۶ مرداد ۱۲۹۴ خورشیدی (یک‌سال پس از آغاز جنگ جهانی اول) با هدف مقابله با حضور نیروهای آلمان در بوشهر، این شهر را به اشغال خود درآورد. این اقدام سرآغاز شکل‌گیری جنبش‌های مقاومتی شد که در راس آن مبارزانی همچون رئیس‌علی دلواری قرار داشتند.

نبرد تنگستانی‌ها به رهبری رئیس‌علی علیه اشغالگران انگلیسی با وجود طرح ادعاهایی همچون کمک گرفتن از نیروهای آلمانی، برکنی زیربنی در تاریخ مبارزه‌های مردم ایران علیه سلطه‌گری و دخالت قدرت‌های جهانی است که سرانجامی افتخارآمیز برای کشورمان داشت. به همین دلیل ۱۲ شهریور، تاریخ شهادت این مجاهد دلیر، به نام «روز مبارزه با استعمار انگلیس» در تقویم کشورمان ثبت شد.

این قیام، جنبش یا حرکت، سران و رهبران دیگری نیز داشت که کم از وی نبودند. از آن جمله «خالو حسین بردخونی»، «شیخ حسین خان چاکوتاهی»، «زائر

خضر خان اهر می»، «غضنفر السلطنه براز جانی» و برخی شخصیت‌های دیگر

به مناسبت سال‌روز این واقعه «حسن الهیاری» استاد و پژوهشگر تاریخ دانشگاه خلیج فارس در گفت‌وگو با پژوهشگر ایرنا با یادآوری آثار و نوشته‌های بسیار در خصوص زندگی و مبارزه‌های رئیس‌علی دلواری، تاکید کرد، این موضوع هنوز ظرفیت تحقیق و تفکر را دارد. از آن جمله با دستیابی به منابع جدید و تردید در اصالت برخی منابع، باید شخصیت و این رویداد مهم تاریخ معاصر ایران بازآفرینی شود.

«به عنوان یک پژوهشگر تاریخ در بُعد علمی یک وظیفه داریم و در بُعد میهنی نیز وظیفه‌ای دیگر؛ هرچه بتوان حوادث حول محور این شخصیت تاریخی را بهتر فهمید می‌توان از آن درس‌های بهتری آموخت و کمتر خطا کرد.» این استاد دانشگاه افزود: به رسم و سنت این مملکت، همه از یک نفر به نام رئیس‌علی یناد می‌کنیم در حالی که این قیام، جنبش یا حرکت، سران و رهبران دیگری نیز داشت که کم از وی نبودند. از آن جمله «خالو حسین بردخونی»، «شیخ حسین خان چاکوتاهی»، «زائر خضر خان اهر می»، «غضنفر السلطنه براز جانی» و برخی شخصیت‌های دیگر.

اگر به نام همین افراد نگاه کنیم متوجه می‌شویم که مردم زیادی از دشتستان، دلوار، دشتنی، اهرم و بسیاری نقاط دیگر در لحظه لحظه این حرکت نقش داشته‌اند و زبنده نیست این مساله نادیده گرفته شود. حتی بر اساس برخی شواهد و قرائن افراد زیادی از شهرستان‌های لامرد و مهر در جنوب فارس نیز در این جنبش بزرگ نقش ایفا کردند. به عبارت دیگر گستره قیام متنسب به رئیس‌علی دلواری بیش از حد تصویرست که تاکنون می‌پنداشته‌ایم.

دانشیار گروه تاریخ دانشگاه خلیج‌فارس در ادامه به طیف گسترده‌ای از گروه‌ها و اقشار مختلف از جمله شماری از خوانین، حکام، روحانیون و مجتهدان دینی اشاره کرد که

به بهانه روز مبارزه با استعمار انگلیس؛

رئیس‌علی دلواری» و جنبش دلیران تنگستانی

در پیشبرد قیام علیه اشغال شهرهای جنوبی کشورمان نقش داشته‌اند؛ معنی احتمالی این گزاره یعنی اینکه برخلاف نظر گاه عده‌ای از پژوهشگران خارجی، اقدام رئیس‌علی فراتر از یک شورش محلی خودخواهانه و حاصل توافقی به نسبت فراگیر بوده است؛ به گونه‌ای که هم فتوای حمایت از مجتهدان جنوب ایران و نجف در خارج از کشور و هم همراهی گستره وسیعی از حکام و خوانین محلی را داشت و علاوه بر آن، این قیام به لحاظ مذهبی نیز گروه‌های شیعه و سنی را دربر می‌گرفت.

الهیاری با مقایسه قیام رئیس‌علی دلواری و میرزا کوچک‌خان جنگلی به عنوان دو نمونه از حرکت‌های مردمی در دو جغرافیای بسیار دور از هم اما با فاصله زمانی نه چندان دور، به طرح این پرسش پرداخت که چرا هر دو محکوم به شکست شدند.

به اعتقاد این پژوهشگر تاریخ، می‌توان مدعی شد شباهت کلان شکست این دو آن بود که ارزیابی دقیقی از حامیان و مخالفان داخلی و خارجی خود نداشتند و از همین رو هر دو ابتدا به خیانت و دو دستگی داخلی باختند و بعد به دشمن خارجی. به طور مشخص درباره رئیس‌علی دلواری، هر چه مناطق مرکزی و جنوبی بوشهر به حمایت از او برخاستند، حمایت مناطق شمالی این خطه چندان چشم‌گیر نبوده است.

الهیاری همچنین در پرداخت به ادعاهایی مبنی بر احتمال کمک نیروهای آلمانی برای خارج کردن اشغالگران انگلیس از خاک کشورمان، اضافه‌کرد: در روزهای اخیر دسترسی به منابع بیشتر و اعلام تشکیک در برخی منابع که وجود خارجی اصل آن رد شده است، ضرورت یک تحقیق جدید در ایسن خصوص را دو چندان می‌کند. پژوهش‌ها و یافته‌های جدید نسه تنها چیزی از اصالت و ارزش این رشته از مبارزات را کم نمی‌کند بلکه می‌تواند ما را در ارزیابی دقیق حال و فردای کشورمان، یاری رساند.

اسرائیل را وادار کند بدون هیچ‌گونه پیش‌شرطی به معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) بپیوندد و تمامی تأسیسات هسته‌ای خود را تحت نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دهد. وضعیت کنونی نگران‌کننده است، چرا که رژیم اسرائیل سایر کشورهای منطقه را با نابودی هسته‌ای تهدید می‌کند و زرادخانه هسته‌ای آن تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و جهانی محسوب می‌شود.

آقای رئیس، با گرامیداشت این روز، باید بار دیگر تعهد خود را به هدف والا و انسانی حذف کامل سلاح‌های هسته‌ای که تنها تضمین مطلق علیه تهدید با استفاده از این سلاح‌های غیرانسانی است، تجدید نماییم. جمهوری اسلامی ایران، به‌عنوان یکی از امضاکنندگان CTBT، این معاهده را گامی در جهت خلع سلاح هسته‌ای می‌داند و در این راستا معتقد است که این معاهده نمی‌تواند جایگزین حذف کامل سلاح‌های هسته‌ای شود. در نتیجه، خلع سلاح هسته‌ای باید همچنان اولویت اصلی جامعه بین‌المللی باقی‌بماند و تمامی انواع آزمایش‌های هسته‌ای باید به‌طور قاطع ممنوع شوند. چنین آزمایش‌هایی نه تنها مغایر با روح و متن CTBT است، بلکه مهم‌تر از آن، نقض تعهدات حقوقی کشورهای دارای سلاح هسته‌ای ذیل ماده ۶ NPT محسوب می‌شود.

در این راستا، کشورهای دارای سلاح هسته‌ای (NWSS) مسئولیت اصلی را بر عهده دارند. آن‌ها باید تادیسر عملی برای توقف تمامی انواع آزمایش‌های سلاح‌های هسته‌ای اتخاذ کنند. در کنفرانس بازنگری NPT در سال ۲۰۰۰، کشورهای دارای سلاح هسته‌ای متعهد شدند که معاهده جامع ممنوعیت آزمایش‌های هسته‌ای (CTBT) را بدون تأخیر امضا و تصویب کنند، که یکی از ۱۳ گام عملی برای اجرای ماده ۶ NPT است.

کشورهای دارای سلاح هسته‌ای مسئولیت اصلی را برای لازم‌الاجرا شدن معاهده جامع ممنوعیت آزمایش‌های هسته‌ای (CTBT) بر عهده دارند و باید در این تلاش پیش‌قدم شوند. تصویب این معاهده توسط کشورهای دارای سلاح هسته‌ای گامی مهم در جهت بازسازی اعتماد کشورهای غیرهسته‌ای (NNWSs) و جامعه بین‌المللی خواهد بود. وضعیت کنونی نشان می‌دهد که صرف‌نظر از میزان اهمیت مهلت‌های داوطلبانه در مورد آزمایش‌های هسته‌ای، این مهلت‌ها نمی‌توانند جایگزین ممنوعیت جهانی، جامع و الزام‌آور قانونی برای تمامی انواع انفجارهای هسته‌ای، از جمله به شیوه‌های جایگزین، باشند.

آقای رئیس،

گرامیداشت این روز همچنین فرصتی برای جامعه بین‌المللی است تا رژیم